

The stars and the sky at night have always fascinated people and kindled wonder, faith and superstition. In ASTROGNOSIA we are in the world of astrology with its interpretation of the year's twelve signs of the zodiac, each with its own characteristics. The work is held together by the changing phases of the moon on its journey through the heavens, and it is played here by the Norwegian Radio Orchestra. AESOP'S FABLES is written for narrator and orchestra - the narrator here being Dennis Storhøi - and is based on Herman Wildenvey's translation of the fables. It is inspired by Wildenvey's playful re-telling of the stories in dazzlingly rhythmic verse.

Stjernehimmelen har alltid fascinert oss og vært kilde til undring, tro og overtro. Med verket ASTROGNOSIA er vi i astrologiens verden med dens fortolkning av årets tolv forskjellige og egenartete stjernetegn. Det hele er bundet sammen av månens skiftende faser på sin vandring over himmelen, og blir fremført av Kringkastingsorkesteret. ÆSOPS FABLES, lest av Dennis Storhøi er et musikkverk over Herman Wildenveys gjendiktning av fablene, og er inspirert av forfatterens grasiøse lek med fabulerende og fargerike verserføtter.

Magne Amdahl 1-17 Astrognosia 27:51 18 Æsops fabler 23:32

Dennis Storhøi & Norwegian Radio Orchestra / Ingar Heine Bergby

Recorded in DXD 24bit/352.8kHz

■ 5.1 DTS HD MA 24/192kHz ■ 7.1 DTS HD MA 24/96kHz

■ 2.0 LPCM 24/192kHz + mS Shuttle MP3 and FLAC

2L^{III}

EAN13: 7041888520122

pure
audio

Blu-ray Disc

FACT

dts-hd
Master Audio

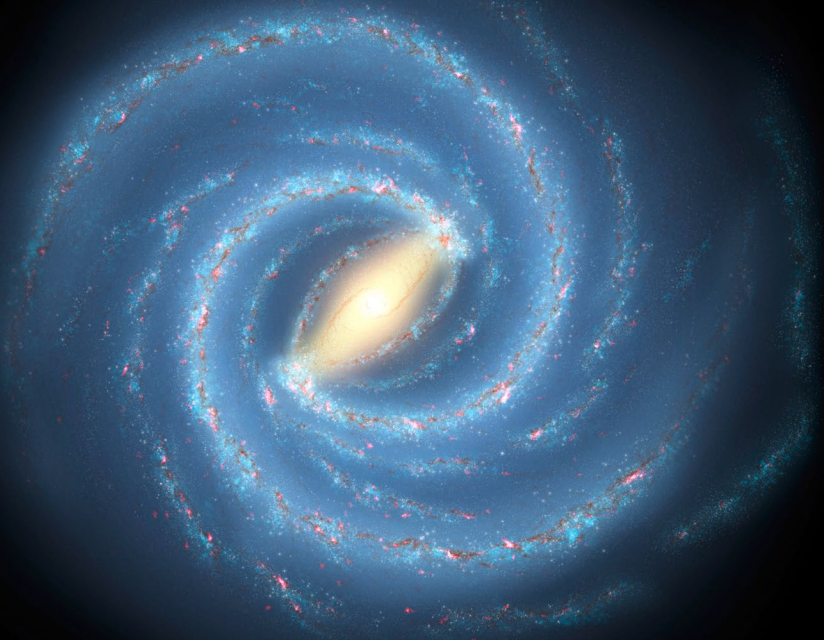
COMPACT
disc
DIGITAL AUDIO

SACD
SUPER AUDIO CD

2L-111-SABD made in Norway 20©15 Lindberg Lyd AS

Magne Amdahl

ASTROGNOSIA & ÆSOP



Norwegian Radio Orchestra

ASTROGNOSIA *monthly phases – signs of the stars*

We can be pretty sure that people have, ever since the “dawn of time”, looked up and gazed at the stars. There are so many of them that it befuddles our comprehension; a minority, however, are very clear stars which can be arranged into groups – star formations – which people throughout the ages have learnt to recognise, and these star formations, or constellations, have been given names, such as “Canis Major” (the Great Dog), “Vulpecula” (the Fox), etc. The names of all these constellations are completely fanciful, and twelve of them gained a special status. These twelve were watched with constant vigilance when it was “discovered” that their changing patterns in relation to other constellations had an impact on events on earth, and, not least, on the actions of human beings. And you could see under which sign of the zodiac someone was born, and thereby glean something of that person’s characteristics and tastes. A correct reading of these signs was, in turn, dependent on other external factors, such as which other signs of the zodiac were in the ascendant. The year was also divided into these twelve signs.

This all belongs to a specialist discipline that is much too extensive for any sort of detailed presentation here, but I can admit that when I started reading about the phenomenon of astrology I soon became absolutely fascinated by it. Like everyone else, I have learnt a bit about horoscopes from magazines in waiting-rooms. But it was when I overheard a serious conversation about astrological interpretations that my curiosity was aroused, and the composer in me began to think about what could be made of all this in musical terms. After ploughing through weighty books on astrology (and astronomy, for the sake of a full picture) I realised that I had to focus on just a few basic things and cut out the rest: the result is a musical representation of the constellations – that is, of the cosmic human family, the signs of the zodiac.

Here are some examples of the sort of characteristics I mean (taken from Alan Oken, *Complete Astrology*): **Taurus**: “sturdy and loyal...even-tempered and calm...loving and generous”; **Capricorn**: “cautious and selfless...reliable and loyal...having deep spiritual insight”; **Libra**: “having a completely impartial and balanced mind...courteous and charming...ideal in marriage or as partner”. (Why, I asked myself, couldn’t I have been born a Libra?!)

I compared what I found in many a thick tome about the characteristics and qualities that were associated with the zodiac signs, and gained a general picture of each of the twelve signs. It could have been interesting to take a theme from one of the zodiac signs and to relate it to the theme from another sign using counterpoint, and to see what came out of it, but then I would have ended up with an orchestral suite lasting almost an hour and a half! Instead, I have hired the services of the moon as a unifying element in the suite, since in astrological terms the moon does influence interpretation of the zodiac signs. And, given that the phases of the moon change in the sky, it was logical to go for a new key and fresh instrumentation each time the moon actually moved through a constellation. All in all, then, in addition to the recurrent moon theme, I have composed a musical characterisation, based on what those “thick tomes” revealed, of each of the twelve zodiac signs. You can listen carefully to see if you recognise yourself in your own zodiac sign!

“Astrognosia” was composed in 1991. It won the award for “Orchestra Composition of the Year” from Norwegian Society of Composers and Lyricists (NOPA) in 1994.

AESOP’S FABLES *Aesopica*

I can vouch from experience how strange it is when long-forgotten influences on your mind and distant impressions from your early childhood suddenly, much later in life, surface from your subconscious, emerging, so it might seem, from a deep store of mental experiences. In 1941 a selection of Aesop’s fables in a Norwegian verse translation by Herman Wildenvey, with illustrations by Albert Jærn, was published by Ernst G. Mortensens forlag in Oslo. At that time Jærn’s drawings were much respected, and his illustrations in this book certainly fired eager young imaginations. Wildenvey added to the book’s appeal by introducing the fables with a version of Aesop’s life story told in short poems.

When I started looking at Aesop’s fables from a composer’s point of view, it was immediately clear to me that to be able to give a musical expression to them, I would simply have to learn more about them. This proved a fascinating and rewarding task. It was also instructive and

exciting to immerse myself in the life and times of Aesop, back in the 6th century BC. Aesop was probably born in the ancient kingdom of Phrygia, southeast of the Marmora Sea, west of present-day Ankara. The Phrygian king was the immensely rich Croesus. Misled by an ambiguous statement from the oracle at Delphi, Croesus went to war against the king of Persia, Cyrus, but was defeated, and lost his kingdom. (The Persian empire, later led by Xerxes, now embarked on its great challenge to Greece.)

But back to Aesop: it is said that as a young man he was sold as a slave, and taken to the Ionian coastal district in the west of modern Turkey, at that time an area of Greek settlement, and later to the island of Samos. Legend has it that he simply refused to talk when he was transferred to these Greek-speaking regions. He did not know Greek, and, perhaps wisely, pretended to be a mute. However, he observed everything carefully, and listened ardently, and gradually learnt Greek. It was while a slave on Samos that he began to tell stories – short and rather strange anecdotes in which he drew parallels between the goings-on of humans and of animals.

A rather more romantic legend tells us that it was the goddess Cybele, the “mother of the gods” (her cult has similarities with the cult of the Egyptian goddess Isis) who, with her nine muses, gave the ability to speak back to Aesop, while he was asleep and dreaming. This was early in the reign of king Croesus, when he was winning control over Ionia. Here he eventually heard about Aesop and his fables, took him under his protection, and gave him his freedom. We can perhaps assume that Aesop subsequently began to talk too freely; in any case something he said, so the story goes, antagonised the oracle at Delphi. Serious charges were made against him, and he was tried and found guilty. He was sentenced to death by being thrown off a high cliff (a normal form of punishment at the time, as the Tarpeian Rock in Rome can remind us).

But now we fast-wind to the present. I was nearly 70 when I suddenly awoke in the middle of the night and jotted down a note to myself: “Read all you can about out Aesop!” Next day I found my childhood’s book of Aesop’s Fables, and realised why it had lain quietly smouldering at the back of my head all these years. For one thing, I saw and instantly recognised

the striking full-page illustrations. But even more important, I discovered something that had been impossible for me to appreciate when I was a child – Herman Wildenvey’s fantastic and opulent translation of the fables. He transformed them into virtuoso verse, full of rhyme and rhythm. I felt I simply had to put them to music! As soon as an agreement had been signed with the heir to the copyright, I got in touch with my old friend and colleague from the theatre, Dennis Storhøi. He responded with immediate warmth, and enthusiastically agreed to the task of narrating the poems to the accompaniment of a large orchestra. After a constructive discussion about our selection of fables – it being quite impossible to include them all in a project of this sort – I could get on with writing my orchestral illustration of Wildenvey’s wonderful texts.

From the start I was convinced that I needed the palette of a full orchestra to express the full drama of the fables. This is true even in passages where there is minimal instrumentation, such as in “The Fir Tree and the Rose Bush” late in our selection, where most of the time only a harp and alto flute are heard in addition to the narrator’s voice. But at the other end of the scale, the resources of a full orchestra permit effusive outbursts of sound and allow me to weave fanciful musical stories round Wildenvey’s scintillating verse fables.

Dennis Storhøi was born in Kråkerøy, in the Norwegian county of Østfold, in 1960. He was a student at the Norwegian Academy of Theatre from 1982 to 1985, and made his debut at “Den Nationale Scene” theatre in Bergen in 1985. He was subsequently attached to Rogaland Theatre from 1986 to 1989. He later worked with the National Theatre in Oslo before joining Oslo Nye Teater in 1991, remaining on this theatre’s staff for 18 years. Storhøi has had many important roles, including Tevje in *Fiddler on the Roof*, Willy Loman in *Death of a Salesman*, Dr Doolittle in *My Fair Lady*, Alyosha in *The Brothers Karamasov*, Laertes in *Hamlet*, as well as major roles in many other productions, including *Chicago* and *Les Misérables*. His performance as Peer in *Peer Gynt* in the open-air production by Lake Gålåvatnet won great acclaim, and the production was taken to many European countries. He has received the Oslo City Art Award, the Norwegian Broadcasting Corporation’s Comedy Award for best male actor

and his home town Fredrikstad's annual cultural award, "Plankebæreren". In the course of his engagement with Oslo Nye Teater, Dennis Storhøi and I have frequently worked together – he as actor, and I as composer or vocal coach for his singing roles. I have also composed music for several productions in which Dennis was prominently involved, an example being the entertaining American whodunnit *Arsenic and Old Lace*. When I learnt that Dennis could read an orchestral score without difficulty, a product of his time as drummer in H.M. the King's Guard, and that he had also narrated Prokofiev's *Peter and the Wolf* with a full orchestra, I was convinced that he was the ideal choice for the narration of the verses in Wildenvey's adaptation of Aesop's fables, to my orchestral accompaniment. I hope the result gives great enjoyment!

Magne Amdahl, Oslo 2015

Magne Amdahl (born 1942) received his first piano tuition in 1950 from Professor Babben Lavik at Oslo Piano School, where he studied for twelve years. He was subsequently taught for a further five years by Ivar Johnsen before completing his piano studies at the Royal Conservatory of Brussels under Professor J. Solheid and Vladimir Ashkenazy. Concurrently with his piano studies, Amdahl was studying the trombone with Hroar Aasgård, conducting with Alf Sjøen and Herbert Bergene, and composition with Conrad Baden. It should be added that Amdahl grew up in a home where art and culture had a prominent and natural place; his father was a much-respected composer, and his mother had earlier been a professional ballet dancer.

Amdahl's music activities cover a wide range and most fields of music. As composer, he has composed just about everything, from short pieces for commercials, to a piano concerto specially written for the eminent Norwegian pianist Eva Knardahl (f.p. Bergen, 1987). As instrumentalist, he has played the trombone in an orchestra, as well as appearing as soloist in

piano works for piano and orchestra. On completing his studies, he was engaged as rehearsal pianist with the Norwegian National Opera, followed by five years with the Oslo Philharmonic Orchestra, three of them as trombonist and two of them as orchestral pianist. His most frequently performed composition is a work for precisely these instruments, his *Elegy* for trombone and piano, from 1970.

In 1971 Amdahl was appointed musical director at Oslo Nye Teater, with responsibilities as consultant, rehearsal musician, kapellmeister and conductor. This was a post which he held for 30 years, only interrupted by a few seasons as kapellmeister at the National Theatre. He regularly composed music for productions at these theatres for all types of drama, from Shakespeare's *Hamlet* to Astrid Lindgren's *Ronja Røverdatter*. Amdahl supplemented his work at Oslo Nye Teater with similar but short-time engagements at all of Oslo's other theatres. In addition, he has been literary consultant for, amongst other productions, *Les Misérables* at Det Norske Teater.

All in all, Amdahl has composed music for over 60 theatre productions, and his opus list contains almost 70 works for chamber ensembles or full orchestra. Furthermore, he has written film scores and a large number of folk songs. His compositions have received several awards, among them the "Prix Jeunesse International" (Munich 1970) and the award for "Composition of the Year 1974, Chamber Music" from the Norwegian Society of Composers and Lyricists (NOPA). He won the Scandinavian music prize for light music, organised by Denmark's, Sweden's and Norway's national broadcasting companies, in 1993, and in 1994 he won NOPA's award for Orchestral Work of the Year. In 2004 he was awarded the city of Oslo's annual cultural grant. Amdahl has also held numerous positions in Norwegian composers' associations and performing artists' organisations.

ASTROGNOSIA *Månefaser mellom stjernetegn*

Med ganske stor sikkerhet må vi formode at mennesket fra «tidens morgen» har bøyd hodet bakover og tittet på stjernene. Det er ufattelig mange av dem der ute, og et mindretall av dem er blant de virkelig klare stjernene. Disse lett synlige er igjen samlet i grupper som mennesket i uminnelige tider har lært å kjenne som stjernebilder. Og stjernebildene fikk navn. Som «Canis Major» (store hund) – «Vulpecula» (lille reven) osv. osv. Av alle disse fantasifullt navngitte stjernebildene var det 12 som hadde fått en spesiell status. Og disse 12 utvalgte ble fulgt med argusøyne da man «oppdaget» at disse med sine skiftende konstellasjoner til andre tilsvarende stjernetegn hadde innvirkning på begivenheter på jorden, og ikke minst på menneskers gjøren og laden. Og man kunne lese karakteristika vedrørende den menneskelige legning og natur ut fra hvilket tegn man var født i. Å lese disse tegnenes betydning var igjen avhengig av diverse ytre omstendigheter, som f.eks. hvilket annet tegn det sto i ascendanten til, og i hvilket hus. Også kalenderåret ble delt opp i disse 12 tegnene.

Dette fagområdet er alt for omfattende til å gå videre inn på i detalj, men fenomenet astrologi fasinerte meg da jeg begynte å grave i materien med tanke på å skrive noe på dette. Og som alle andre har jeg registrert fenomenet horoskop i et eller annet blad på et eller annet tilfeldig venteværelse. Men da jeg en dag overhørte en diskusjon på seriøst plan om tolkninger ble jeg nysgjerrig, og komponisten i meg våknet med tanke på hva kan gjøres musikalsk med dette? Etter å ha pløyd gjennom tykke bøker om emnet astrologi (leste også astronomi for sikkerhets skyld) forsto jeg at her må jeg skjære ned slik at det som gjensto kunne bli en musikalsk karakteristikk av de enkelte stjernetegn, altså av den kosmiske menneskefamilien, – dyrekretsens tegn.

Eksempler på dette kan være (jeg siterer Alan Oken, «Den komplette astrologiboken»): Om Tyren: « – stodig og lojal, – avbalansert og rolig, – kjærlig og generøs.» Eller Steinbukken: «– forsiktig og oppofrende, – pålitelig og lojal, – dyp åndelig innsikt.» Eller om Vekten: « – et fullstendig upartisk og balansert sinn, – elegant og sjarmerende, – fullkommen i ekteskap og partnerforhold «. (Hvorfor ble ikke jeg født i Vektens tegn?) Jeg sammenlignet alle de «tykke bøkene» karakteristikk av egenskaper hentet fra dyrekretsens tegn, og det dannet seg da et generelt bilde av hver av de individuelle 12 aktuelle stjernetegn. Det kunne ha vært interes-

sant å bruke tema fra ett tegn i relasjon til tema fra et annet tegn det er i konstellasjon med, behandle disse kontrapunktisk for så å se hvor det endte opp. Men da ville antagelig denne orkestersonaten havne opp i en durata på nærmere halvannen time! Til erstatning har jeg i stedet brakt inn månen som et sammenbindende element i suiten, da månen i astrologien jo også påvirker fortolkning av stjernetegnene. Og etter som månefasene skifter på himmelen måtte den jo logisk nok få nye tonearter og ny instrumentering etter hvert som den beveget seg gjennom stjernebildene. Som sagt; ved siden av det gjentagende måne-temaet har jeg skrevet en musikalsk karakteristikk basert på «tykke bøkene» opplysninger om samtlige 12 stjernetegn. Du kan jo lytte nøye etter og høre om du kjenner deg igjen i ditt stjernetegn?

«ASTROGNOSIA» ble skrevet i 1991 og vant prisen «Årets verk, orkester» i NOPA 1994.

ÆSOPS FABLER *Aesopica*

Jeg konstaterer ved erfaring at det er underlig hvordan for lengst glemte mentale påvirkninger og inntrykk fra en tilsvarende for lengst glemt barndom plutselig kan dukke opp igjen fra det ubevisste i godt moden alder, som etter en langtidslagring av mentale opplevelser. I 1942 ga Ernst G. Mortensens forlag ut en samling av Æsops fabler i norske dikt ved Herman Wildenvey, og med tegninger av Albert Jærn. Sistnevnte var på den tid en meget anerkjent tegner, og illustrasjonene i denne diktsamlingen var svært fantasieggende for åpne barnesinn. Wildenvey hadde også gjort det ekstra spennende ved å bruke Æsops livshistorie (også dette i form av små dikt på rim) som introduksjon til fablene.

Da jeg startet arbeidet med dette verket som komponist, fant jeg det høyst interessant, men også nødvendig å sette meg grundig inn i det foreliggende materiale, spesielt når fablene som her skulle omfattes med illustrerende musikk. Og vedrørende Æsops fabler var det også opplysende og ganske spennende å ta et dypdykk i tid og sted for å få med historien om hans liv. Og for å få et lite innblikk i dette skal vi langt tilbake i tid, nærmere et halvt årtusen før vår tidsregning begynner.

Æsop ble antagelig født i datidens Frygia, beliggende litt sørøst for Marmarahavet og vest for Ankara i dagens Tyrkia. Konge i landet var den styrtrike kong Krösus (Kroisos), som for

øvrig feiltolket et råd fra oraklet i Delfi og tapte hele sitt rike i krig mot perserne. Han ble så etterfulgt av den legendariske Xerxes som konge over hele daværende perserriket. Men tilbake til Æsop: Som ung mann ble han (antagelig?) solgt som slave og ført ned til kysten ved halvøya Jonia, som var gresk område, og videre over til øya Samos. Legenden sier han sluttet å snakke da han ble ført ned til kysten og til gresktalende område. Han kunne vel ganske enkelt ikke språket, og holdt derfor klokkelig munn. Men han observerte og lyttet og lærte seg etter hvert språket. Og som slave på Samos startet hans karriere som forteller av små underlige fabulerende anekdoter hvor han trakk paralleller mellom dyr og menneskers gjøren og laden i dagliglivet.

En noe mer romantisk legende forteller at det var gudinnen Kybele, gudenes mor (en parallell til den egyptiske gudinnen Isis), som med sine ni musen i drømme ga ham talens gave tilbake. På denne tid var også kong Kroisos på krigsstien og underla seg de greske områdene ved kysten, til slutt også Samos. Her fikk kongen høre om fabelfortelleren Æsop, tok ham under sin beskyttelse, og lot ham bli en fri mann. Antagelig er Æsop senere blitt en smule vel frittalende, og har tydeligvis etter hvert lagt seg ut med orakelet i Delfi. Han får fatale anklager rettet mot seg, og blir dømt skyldig. Og som straff blir han henrettet ved å bli kastet ut for en klippe. En vanlig avstraffelsesmetode på den tiden (sml.: Den tarpeiske klippe i Roma).

Men nå tilbake til i dag: I en alder av nærmere 70 år våknet jeg plutselig midt på natten, rablet ned en beskjed til meg selv: «Sjekk Æsop!», og neste dag, da jeg omsider hadde gjenfunnet min barndoms utgave av Æsops Fabler forsto jeg også hvorfor den hadde ligget i bakhodet på meg alle disse årene. Jeg gjenså og gjenkjente de frodige illustrasjonene øyeblikkelig. Men viktigere var at jeg også oppdaget noe jeg ikke hadde forutsetning til å kunne bedømme eller berømme som barn, nemlig Herman Wildenveys fantastiske og frodige oversettelse av fablene, omgjort til noen perler av fabeldikt på rim. Dette ville og måtte jeg bare sette musikk til! Etter å ha fått den nødvendige tillatelse tok jeg kontakt med min gamle venn og kollega fra teateret, Dennis Storhøi, som umiddelbart var både begeistret og positiv til den spennende oppgaven å lese diktene til akkompagnement av stort orkester. Og etter en konstruktiv dialog vedrørende utvalg av fabler – vi kunne ikke ta med alt fra dikterens hånd, det ville bli tidsmessig for langt

– kunne jeg omsider gå i gang med å skrive ned mine orkestrale impresjoner til Wildenveys praktfulle tekster.

Fra jeg leste diktene og bestemte meg for å sette musikk til disse var det hele tiden min intensjon å bruke fullt orkester, for dermed å kunne fargelegge fablene maksimalt. Dette betyr jo selvsagt også i sekvenser å benytte helt minimal instrumentering. Som i «Furuen og nypekjerret» mot slutten, hvor det stort sett bare er harpe og alt-fløyte ved siden av resitasjonen. Men motsatt gir stort orkester også mulighet til de helt store utblåsing, og ikke minst til en musikalsk fabulering rundt Wildenveys fabelaktige fabler på rim!

Dennis Storhøi er født på Kråkerøy, Østfold i 1960. Han er utdannet fra Statens teaterhøgskole 1982-85, og debuterte på Den Nationale Scene i 1985. Deretter var han engasjert på Rogaland Teater fra 1986 til -89. Så via Nationalteateret og litt freelance-virksomhet til han ble fast ansatt på Oslo Nye Teater i 1991. Her ble han en del av den faste stab i 18 år. Storhøi har en imponerende merittliste, med store hovedroller i teaterlitteraturen som f.eks. Tevje i *Spelemann på taket*, Willy Loman i *En handelsreisendes død*, Doolittle i *My fair lady*, Aljosja i *Brødrene Karamasov*, Laertes i *Hamlet*, samt store roller i bl.a. *Chicago* og *Les Misérables*, og ikke minst som Peer Gynt ved Golåvatnet fra 2008 til 2010, en forestilling som i variasjoner også gjestet flere land på kontinentet. I løpet av sine 18 år på Oslo Nye Teater samarbeidet han ofte med undertegnede, som ofte var komponist eller repetitor for de rollene Storhøi skulle innarbeide vokalt og musikalsk. Jeg komponerte også musikk til en del dramatiske verk med Storhøi som medvirkende aktør, f.eks. et morsomt engelsk krimdrama som *Arsenikk og gamle kniplinger*. Da jeg også fikk høre at han hadde de nødvendige notekunnskaper til å orientere seg i et orkesterpartitur, ervervet i sin tid som trommeslager i Hans Majestet Kongens Garde, og i tillegg fikk høre han hadde lest inn Prokofievs *Peter og Ulven* med stort orkester var Dennis Storhøi suverent ønsket førstevalg til å ta seg av denne utgaven av Æsops Fabler for stort orkester fra min hånd og med Wildenveys norske tekster på frodige versfotter. Storhøi er også berømmet for sin innsats i kulturlivet med «Oslo bys Kunstnerpris», «Komiprisen» og fra hjembyen Fredrikstad «Plankebæreren». God fornøyelse!

Magne Amdahl, Oslo 2015



Magne Amdahl (1942) fikk sin første klaverundervisning i 1950 på Oslo Klaverskole med prof. Babben Lavik. Etter 12 år her ble det ytterligere 5 år undervisning med pianisten Ivar Johnsen før han avsluttet klaverstudiene ved Conservatoire Royale i Bruxelles med prof. J. Solheid og Vladimir Ashkenazy. Parallelt studerte Amdahl trombone med Hroar Aasgård, direksjon med Alf Sjøen og Herbert Bergene, samt komposisjon med Conrad Baden. Her må også bemerkes en oppvekst i et hjem preget av kunst og kultur med en far som anerkjent komponist og en mor som tidligere ballettdanser. Magne Amdahls virksomhet som komponist og musiker er meget omfattende og inkluderer det meste. Som komponist spenner det fra musikk for reklamefilmer til klaverkonsert for Eva Knardahl (Bergen 1987). Som utøvende musiker; fra tuttimusiker på trombone til klaversolist med orkester. Etter tilbakelagte studier var han bl.a. repetitør og pianist ved Den Norske Opera. Deretter ble det 5 år i Oslo Filharmoniske Orkester, hvorav 3 år på trombone, etterfulgt av 2 år ved flygelet. Hans mest spilte komposisjon er da også verket *Elegi* for trombone og klaver. I 1971 ble Amdahl ansatt som musiksjeff ved Oslo Nye Teater med arbeidsområde som konsulent, repetitør, kapellmester

og dirigent. Her ble han i 30 år, bare avbrutt av noen sesonger som kapellmester på Nationalteateret. Han komponerte også jevnlig musikk til de forskjellige oppsetninger ved teateret. Og i alle genrer. Varierende eksempelvis fra musikk til Shakespeares *Hamlet* til Astrid Lindgrens *Ronja Roverdatter*. Ved siden av sitt engasjement ved Oslo Nye Teater har han også medvirket som repetitør, musiker, komponist eller kapellmester ved samtlige andre teatre i Oslo. Han har også virket som litterær konsulent for oppsetningen av *Les Misérables*. Hans virksomhet som teaterkomponist resulterte i musikk til noe over 60 teaterstykker. I tillegg kommer en verkliste på nærmere 70 kammer- og orkesterverk. Dertil kommer også musikk til spillefilmer og et stort antall viser. Magne Amdahl har mottatt diverse vinnerpriser i komposisjon: «Prix Jeunesse International» (München 1970), «Årets Verk, kammerverk» (NOPA 1974), «Skandinavisk konkurranse om underholdningsverk, orkester» (Danmarks Radio, Sveriges Radio, N.R.K. – 1993) «Årets Verk, orkester» (NOPA 1994). I 2004 mottok han Oslo bys kulturstipend som komponist. Amdahl har også hatt en rekke tillitsverv i både Norsk Komponistforening og i NOPA samt i TONO.

*Han var en vanskapt liten frygisk slave
av dem naturen for all skjønnhet snyter.
Det var for legemlige feil og lyter
han i erstatning fikk – en åndens gave.*

FJELLET SOM SKULDE BARSLE

Fjellet selv skulde barsle!
Det skulde bli barn i dets ødslige hus.
Så lot det allverden varsle,
og efter et fryktelig bråk og brus
fødte fjellet – en mus.

LØVINNEN

Dyrene bråket og ståket omkring
og stampet og talte i dyretunger:
De brekte og prekte om bare én ting:
Hvad for et dyr får de fleste unger?

Og rundt måtte spørreskjemaet vandre.
Til sist kom løvinnen også til prøve.
«Hvor mange av gangen får du?» sa de andre.
«En» sa løvinnen «Men det er en løve!»

KRÅKEN MED LÅNTE FJÆR

En stakkars forfengelig kråke
fant noen påfuglefjær
og tok til å maie og spjåke
sig ut i annenmanns klær.

Og så slo den lag med de fine
påfuglefyrens flokk,
og skydde skyldfolka sine
som ikke var fine nok.

*He was a Phrygian slave, small and deformed,
one of those deprived by nature of physical beauty.
But as compensation for these physical defects
he was given great spiritual gifts.*

THE MOUNTAIN IN LABOUR

The mountain was in labour!
A child was to be born in its desolate house.
So the mountain broadcast the news to the world,
and, after a terrible commotion and brouhaha,
did give birth – to a mouse!

THE LIONESS

The animals bellowed and howled
and stamped and chattered in animals' tongues.
They bleated and bickered about just one thing:
Who had the largest litter at each birth?

The questions and quibbles did the rounds,
and finally it was the turn of the lioness.
“So how many cubs can you have?” they asked,
“One,” she replied. “But then, it is a lion, of course!”

THE CROW IN BORROWED FEATHERS

A poor old crow one day
found some peacock feathers
and started parading up and down
in these borrowed clothes.

She even joined the elite
of the peacock flock,
shunning all those
she considered inferior.

«Nå er jeg vel vakker!» sa den.
Men påfugleflokken blev vill
og plukket fjærene av den,
de lånte og mer til.

Og kråkene, skyldfolka hennes,
og en og annen venn,
de vilde slett ikke kjennes
ved kråka som kom igjen.

Kråkene krakset: «Din jåle,
dig tåler vi ikke å se!»
De sa det på kråkemålet
tydelig: «Kre kre kre».

*I følge fjerne lattermilde myter
var han fra fødselen en snurrig tave:
makrophal, med tunge tykk og mave,
og med en røst som når et esel skryter.
Men sjel og indre ble hos ham et speil for fantasien,
vår og inntrykksom, en solklar sans for mennesker og dyr.
Han lærte kunsten, synsk som i en drøm å vise verden
i små eventyr at dyr og mennesker har felles feil.*

MULDYRET

Et muldyr stod og åt sig mett,
det blev berust – av mat og sul,
og var så skyhøit opppe!
Den glemte esel, glemte mul,
og skrek og skrøt med kåte sprett;
«Jeg er av fullblods traver-ætt,
min mor var premiehoppel!»

“Now I’m a real beauty!” she said.
But this performance incensed the peacocks
and they pecked at her feathers,
both those she had borrowed and her own.

The other crows, her kith and kin,
and a lot of her friends,
refused to acknowledge her
when she lamely rejoined them.

They squawked: “You vain fool,
we can’t bear the sight of you!”
They said this in crow language,
loud, and scathing: “Caw, caw, caw.”

*Obscure but charming myths suggest
he was, from birth, eccentric, non-conforming –
with huge head, thick tongue and big stomach,
and voice like a boastful donkey’s bawling.
But his soul and character were a mirror
of his delicate, receptive imagination,
and of his luminous feeling for people and animals.
Visionary as in a dream, he learnt the art
of showing the world, in short fables,
that humans and animals share identical faults.*

THE MULE

One day a mule was guzzling away and,
near drunk on food and milk,
began to get big ideas!
He forgot all about donkeys, all about mules,
and brayed and boasted with lustful abandon:
“I am a thoroughbred, oh yes,
and my mother was a famous mare!”

Så for den ut på eng og mark
med mange skrik og flere spark.
Inntil den snart blev lei og trett
av nye tanker om sin ætt.
Den visste faren var og ble'
et esel, og dets sønn et fe.

HANEN OG REVEN

En hane med høner fløi op i et tre
og gol sine hanefanfarer.
Til treet kom Mikkel og hilste: «Se, se!
kom ned – og hør her, har du hørt, det er fred
blandt dyra så lenge det varer?»

«Den nyheten der var nok lykkelig ny.
Er det sant, så» – sa hønenes herre,
«så roper vi tre ganger kykkeliky.
Men si meg, skal bikkjer uttrykkelig fly,
fly løse som før, – som de derre?»

Så strakte den halsen og lot som den så
en bikkjeflokk borte på jorde.
Og Mikkel blev het om ørene nå.
Verst frende er frende – det tenkte han på,
især hvis de også er store.

«Bikkjer?» sa Mikkel med halsen litt snørt,
«de regner jeg ikke for våre.
De halser og får ingen nyheter spørt.
Om fred mellom dyr har de ingenting hørt,
det er best at jeg kommer avgårde!»

Then this mule ran out into the fields,
shouting and jumping around.
But he soon grew sick and tired
of all this fancy talk of ancestry.
He knew full well his father had always been
a donkey, and his father's son just a simple beast.

THE COCK AND THE FOX

A cock and his hens flew up into a tree
and he crew loudly, fanfare after fanfare.
Mikkel the fox stopped by, and greeted them saying,
“Listen! Why not come down? I have news for you, news
of peace, news of a new truce among all animals.”

“That news is indeed happy news,
and if it is true,” said the hens' lord,
“we will all cry out three times Cock-a-doodle-do!
But tell me, can dogs really run around
as freely as before...like those over yonder?”

He stretched out his throat as if he could see
a pack of dogs over in the fields.
This made Mikkel prick up his ears.
Your kin are your worst enemy, he thought,
especially if they are big and strong.

“Dogs?” he said, choking, for his throat had gone dry.
“I don't consider dogs as belonging to us.
They yap and never listen to other people;
They will never have heard
about peace between animals. I'd best be on my way!”

HØK OG DUE

En høk forfulgte en due,
men fløi, som man si'r, på hue
rett inn i en bondes snare,
og duen var utenfor fare.

Og høken som var i knipe,
den tok til å parlamentere
med bonden: «Jeg kan'ke begripe
hvad ondt jeg har gjort mot Dere!»

«Men duen, du vilde revet,
hva ondt har den bedrevet
mot dig eller noen av dine?»
sa bonden og kverket svinet.

*I drømme kom til ham en fager kvinne og løste tungen
hans og rensset røsten og alt blev fabler. Det var gude-
trøsten for feil som skjebnen delte ut i blinde.
Og tungen talte.
Kvinnen hadde løst den.
At denne skjønnhet – skjønnheten i sinnet – blir
skjenket en for kvinnegunst å vinne,
Det var et trolldomstegn for folk i Østen.*

LØVENS ÅNDE

Løven, dyrenes drott,
kalte til sig en sau.
«Lukter min ånde godt?»
«Nei,» sa sauene. «Din dumme fjott,»
sa løven og slo ham dau.

Så kalte han ulven fram:
«Lukter min ånde ilde?»

THE HAWK AND THE DOVE

A hawk was chasing a dove,
but flew, as they say, headlong
into the farmer's snare.
The dove, of course, was safe.

But the hawk, being in a bit of a fix,
launched into a long preamble to a debate
with the words: “I simply cannot comprehend
what harm I have done you.”

“But that dove you would have snatched,
what harm has it done you
or any of your family?” asked the farmer,
and wrung the wretch's neck.

*In his dream a beautiful woman came to him
and loosened his tongue and cleansed his throat
and the fables poured out. It was the gods' compensation
for the defects capricious fate had dealt him.
And his tongue talked. The woman had loosened it.
That this beauty – this inner beauty –
should be given so he might win a woman's favour
was a sign of magical powers among people in the East.*

THE LION'S BREATH

The lion, the animals' king,
summoned a sheep, and asked,
“Does my breath smell good?”
“No,” said the sheep. “Buffoon,»
said the lion, and struck him dead.

Then he called for the wolf:
“Does my breath smell bad?”

«Nei da – å kjære, snilde,
den lukter som roser ville
og deilige mailykler,»
sa ulven og smigret ham.

«Falske smigrer og hykler!»
sa løven og slo ham flat.
Men nå var reven parat,
så snart han hørte gongongen:
«Lukter min ånde godt?»
spurte den vrede kongen.

«Min herre! Jeg arme vesen,
har snue fått.
En kan ikke skjelne ond fra godt,
når en er tett i deseni!»
sa reven og bukket flott.

LØVEN OG REVEN

Men løven blev gammel og kjente sig spak
og mistet all glede ved jaging og bytte.
Så brølte den ut, den var syk og svak
og gjerne så dyr på besøk i sin hytte.

Så kom de til hulen og alt eftersom
blev dyrene spist. Det holdt løven i live.
Tilslutt var det selveste reven som kom,
den satte sig ned og holdt ørene stive.

«Kos går det?» sa reven med hånd under kind,
den dvelte beskjedent derute på trammen.
«Takk dårlig,» sa løven. «Men kjære, kom inn!
Vi må da få snakke litt nærmere sammen.»

“Oh no, no – dear, kind fellow,
it smells of wild roses, you know,
and lovely cowslips too,”
said the fawning wolf.

“You false flatterer, hypocrite, fool!”
said the lion, and knocked him flat.
But now the fox was ready,
when he heard the royal gong:
“Does my breath smell good?”
the grumpy lion asked again.

“My lord, the fact is, I’m afraid
I have a terrible cold.
One cannot tell good from bad
with a blocked nose, you know!”
said the fox, bowing down to his toes.

THE LION AND THE FOX

But the lion grew old and felt weak,
derived no pleasure from hunting, or from prey.
So he announced in a roar he was ill
and was home and would like some company.

So the animals came to his cave, and one by one
they were eaten. This kept the lion alive.
Finally, it was the turn of the fox himself,
and he sat down and listened very carefully.

“How are things going?” said the fox, with hand on cheek,
waiting modestly on the doorstep.
“Not at all well,” said the lion. “But, dear fox, do come in.
We must have a little chat, just you and me.”

«Det kunde nok ratt være hyggelig dét,
men spor efter dyr går kun inn i din hule,
og ingen går utatt så vidt jeg kan se,
og det må en rev jo betenke en smule.»

*I skog og mark blant ville dyr og trær han vanket
og kom tilbake med en fabel frisk,
men av sin herre ble han bare banket.
Hans første diktetlønn var hån og pisk.
Og slaven solgtes som en ekkel fisk
med samt de fablene han hadde sanket.*

ULVEN OG BANDHUNDEN

En bandhund gikk ut for å luften seg litt
i måneskinn vinterkvelden.
Så traff han en ulv: «Hvordan går det?» – «Takk, skitt!
Elendige tider – En lever så vidt,»
sa ulven og gnog seg i fellen.

«Det er ikke greit, det er lett å forstå,»
tok bandhunden vennlig til mæle.
«Du kan komme med meg – jeg vet muligens rå.
Husly og mat kan du alltdis få,
og det rommet jeg har kan vi dele.»

«Hva er det du gjør da?» sa ulven tilsist.
Den ville så nødig gå lenger.
«Jeg gjør på hver fant som er lurvet og trist,
men sommeti’r logrer jeg også med list
for den som er pen og har penger.»

Og ulven han diltet i bandhundens får,
men følte seg uvel i grunnen.
Og plutselig stanset den. No’ ble den vár.

“I’m sure that could be very nice,
but I see animals’ footprints going into your cave,
but none, if I’m not mistaken, coming out,
and this should make a fox think twice, I’d say.”

*He wandered in the forest and hills among animals and trees
and returned with a lively fable,
but all he received from his lord was a beating.
The first payment for his verses was scorn and the lash.
Then the slave was sold like some miserable fish,
and with him the fables he had been collecting.*

THE WOLF AND THE DOG

A dog, kept on a leash by day, was running around
getting some air and stretching his legs on a moonlit
winter’s night. He met a wolf, and asked how things
were. “Terrible! These are dreadful times – one can
hardly get by,” said the wolf, rubbing his skin.

“No, it’s not so easy, that’s true,”
answered the dog in a friendly way.
“You can come with me – maybe I can help.
I can offer you food and shelter,
and share my room with you.”

“So what do you do all the time?” said the wolf after a while.
He didn’t really want to go any further.
“I bark at every tramp who looks pitiful and sad,
but sometimes I cunningly wag my tail
for someone who’s handsome and looks wealthy.”

The wolf continued to jog along behind the dog
but didn’t feel too good, to be honest.
And suddenly he stopped; he had seen something.

«Hva er det for underlig merke du har om halsen?» sa ulven til hunden.

«Det er ikke noe å feste seg ved,» sa hunden. «Den er fra en lenke de legger om halsen min som du skal se, men ellers – om natten så er jeg i fred og gjør som jeg vil, kan du tenke.»

«Tvi vøre,» sa ulven. «En bandhund du er. Det kaller du gode dager? Nei takke meg til å ha friheten her, og sulte og fryse i allslags vær mot bandhundens plager.»

Så la den til skogs, og du finner den der!

GJETERGUTTEN OG ULVEN

En gjetergutt lå
med sauene små
og gjette en sommer i lien.
Han kjedet sig visst
og så ropte han tilsist:
«Ulven er ute på stien!»

Det var bare lek,
men hver gang han skrek
om hjelp kom jo folk for å berge.
Og gjeteren lo
og på lårene seg slo,
da han hørte dem banne og sverge.

Det endte nok trist,

“What is that strange mark
round your neck?” he asked.

“It’s nothing to worry about,”
said the dog. “It’s from a sort of collar
they put round my neck, as you’ll soon see.
But at night they leave me alone,
I do just what I want, believe me!”

“Now I get it,” exclaimed the wolf. “A dog on a leash!
Do you call that a good life?
No, I’d rather be free
and go hungry, and shiver when the weather’s grim,
than be tied up on a leash.”

With that he ran off into the forest, and that’s where
you’ll find him!

THE SHEPHERD BOY AND THE WOLF

A shepherd boy was lying down
with his sheep
on a hillside.
He was so bored
that he finally called out,
“There’s a wolf coming!”

It was just a joke,
but each time he cried “Wolf!”
people ran to help.
The shepherd boy laughed
and slapped his thighs,
while the others cursed and swore.

It all ended in catastrophe,

for til syvende sist
kom ulven og tok til å tute.
Og ulven var fæl,
den rev sauene ihjel,
mens gutten skrek: «Ulven er ute!»
Folk hørte det vel,
men de kom ikke lell,
og det var som om ingen det vørte.
Det gjeteren skrek,
var alt annet enn lek,
men dét var det ingen som hørte.

ULV I SAUEHAM

Kledd i ullent saueskinn
lusket ulven engang inn
i et sauefjøs.
Og i denne falske ham,
drepte ham en masse lam,
slo seg riktig løs.

Gjetergutten kom til slutt
og som riktig gjetergutt
fikk han ulven fatt,
hengte ham med hud og hår
op i bondens egen gård
samme mørke natt.

Neste morgen hang den der
i sin sauepels så svær
og var ganske dau.
Bonden spurte gutten fritt:
«Er du spennna galen blitt,
har du hengt en sau?»

because the wolf did, in fact, come,
letting out a fearsome howl,
and while the wolf was savagely
slaughtering sheep after sheep,
the boy was shrieking, “Wolf! Wolf!”
Oh, they heard him all right,
but they stayed where they were
as if they couldn’t care less.
The shepherd boy’s screams
were far from a joke,
but no one bothered to listen.

WOLF IN SHEEP’S CLOTHING

Dressed in a shabby sheepskin
the wolf one day sneaked into
a sheep pen.
In this disguise
he killed many lambs,
causing mayhem.

The shepherd boy finally arrived
and, like a proper shepherd boy,
he dealt with the wolf;
he hung him up by his skin and hair
in the farmer’s own farmyard
that very night.

The wolf still hung there next morning
in his huge sheepskin,
as dead as a doornail.
The farmer asked the boy straight:
“Have you gone crazy,
stringing up a sheep?”

«Nei,» sa gjetergutten kjapt.
«Verre dyr er aldri skapt,
ser du hva det er?
Dette er den svinepels
som fikk lammestek til kvelds
– ulv i fåreklær!»

*Av gudene ble slaven siden skjermet og han ble fri og
frie vismenns like, ble endog sendemann for Krösus
rike mens fabler stadig moret og fornærmet.
Motiver hentet han fra vei og dike, når han i skogen
Fantasia svermet. Og ofte før og nu er han blitt etter-
hermet av Phaedrus, Wildenwey og mange slike.*

DA MUSENE HOLDT RÅD

Det var i et hus
med masser av mus,
de hadde en katt,
som listet og skvatt
natt etter natt,
og mus etter mus blev tatt!

Da holdt de et råd
og mante til dåd:
Hver mus måtte se
å gjøre no' ve
det elendige kre
som verre og verre ble!

«Men hvad var nå best?»
sa musene flest.
På en tomtønne sto

“No I haven’t,” replied the boy promptly,
“A more loathsome beast you’ll never find:
can’t you see what it is?
This is the wretch
who had lamb for supper –
a wolf in sheep’s clothing!”

*Later, the slave came under the gods’ protection,
and he was given his freedom and was the equal of any free
sage, finally being appointed ambassador for the kingdom
of Croesus while his fables continued to please some, and
anger others. He garnered his stories from the ditches and
byroads while he wandered in the forest called Fantasy.
And often, in old times and new, he has been copied by
Phaedrus, Wildenwey and other such writers.*

WHEN THE MICE HELD A MEETING

There was a house
with dozens of mice
and just one cat
that crept and leapt
catching, night after night,
mouse after mouse.

So the mice held a meeting,
and called for action;
every single mouse
had to do something
about this tyrant
whose threat kept on growing.

“But what can we do?”
asked most of the mice.
Then up on a barrel

en liten på to,
og de andre lo
da de hørte hun foreslo:

«Hør, jeg har et tips.
Vi henger en bjelle på katten
til natten.
Når bjellen klinger
tar vi og springer,
vips!»

En mus som var grå av å grunne på hvor en utvei lå
– hun ytret nå:

«Det var fint det du sa!
Bjelle på katten
om natten er bra.
Men hvem henger bjella
på katta til natta!»

Da gnistret det lyn
fra usynlige syn
og det raslet i musehaler.
Musene skvatt
til hvert sitt hull,
og en lydlos katt
stod med labben full
av den sist ærede taler.

FURUEN OG NYPEKJERRET
Furuen stod mellom skogens trær
og så den så stolt over hodet.
Men så var det også et nypekjerr.
Ved foten av furuen stod det.

stood a brave little fellow,
and the others just laughed
when they heard his proposal:

“Listen, I have an idea.
We hang a bell on the cat
one night.
When the bell rings
we can run away,
whoosh!”

A mouse who’d grown grey from trying to find
a way out of the fix had just this to say:

“What you propose is wise!
A bell on the cat
at night – that’s bright.
But who’ll hang a bell
on the cat at night?”

Then something darted,
something barely seen;
the mice whipped their tails.
They dashed to their holes,
and the silent cat
suddenly had
the esteemed final speaker
inside his mouth.

THE FIR TREE AND THE ROSE BUSH
The fir tree stood among the forest’s trees
proud to be so tall.
But there was also a rose bush
growing at its foot.

Så kom de i snakk: «Hva tenker du på?»
sa nypekjerret dernede.
«Du står der så strunk og med krone på
og hvad mer kan det være for glede?»

«Jeg tenker på både ondt og godt,»
tok furuen stolt til orde.
«Enten blir jeg en pryd på et slott,
eller en mast av de store.
Da seiler jeg ut i allslags vær
og farer fra hav til havner.
Men du, din tufs, får bli hvor du er,
dig er det ingen som savner.»

«Det kunde vel være,» sa busken blidt,
og rødmet med røde roser,
«at noen stanset og husket mig litt,
ungdommen har sine koser.»

Da kom det en hugger med den beskjed
at han skulle furuen felle.
Furuen skulle bli favnved,
og mer er det ikke å melde.
Men rosenbusken med roser små
– nypekjerret dernede –
den sto der fremdeles og tenkte på
hvem rosene kunde glede.

*Om slavens liv skal det til slutning nevnes:
I Delfi delta han på Krosus ordre
Ut rike gaver, som ble misforstått.
Da han lot gavene tilbakeføre,
så ble han myrdet av et svart komplott.
Men Krosus hevnet ham – som herrer hevnes!*

They got into conversation: “How do you pass your time?”
asked the rose bush, from below.
“You stand so tall and erect, wearing your crown,
but you can hardly call that a life.”

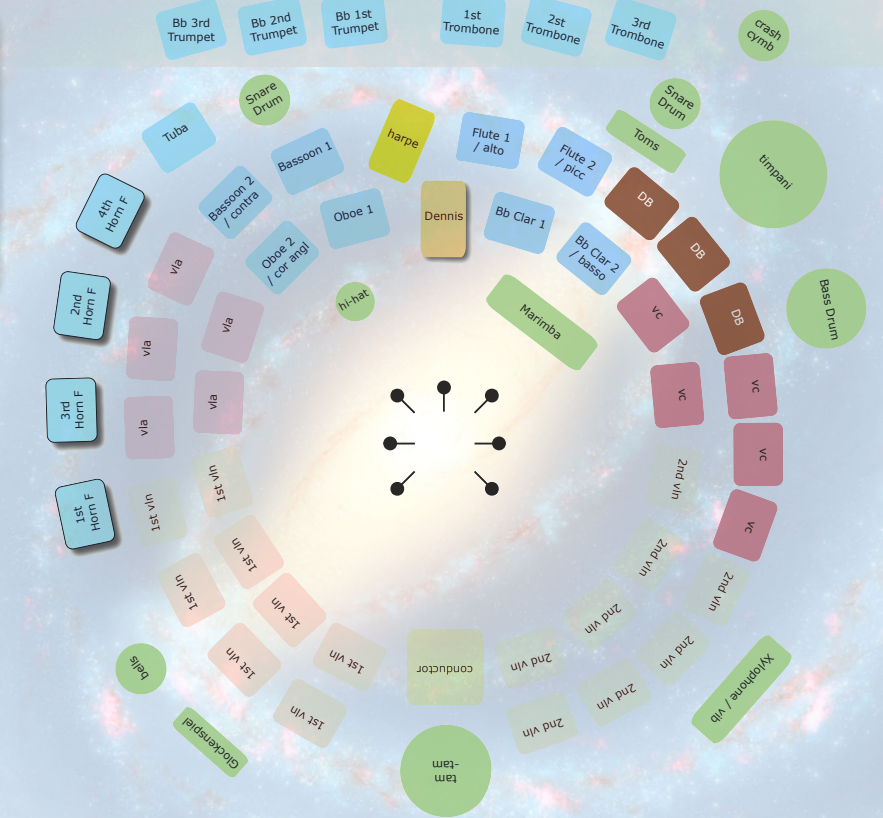
“I think of both good and evil,»
responded the fir tree.
“I will either embellish a castle,
or be the high mast of a tall ship,
Then I’ll sail the seas in all sorts of weather
on voyages from port to port.
But you, you little nobody, you’ll stay where you are,
and no one will ever shed tears when you’re gone.”

“Well, it is quite possible,» said the bush in a kind voice,
blushing with its red rosebuds,
“that someone could stop and remember me,
for the young have their sweet moments, you know.”

Then a forester came along with instructions
to fell the fir tree without delay.
The tree was to be cut up for firewood,
and that’s all there is to say.
But the rose bush, with its small roses,
without grandeur or height,
it still stood there, wondering
whom its roses could delight.

*About the slave’s life, in conclusion, this can be said:
In Delfhi, on Croesus’s orders, he handed out
rich gifts – a deed that was misunderstood.
When he returned the gifts
he was murdered by evil conspirators.
But Croesus avenged him – as a freeman should be avenged.*





20©14 Lindberg Lyd AS, Oslo

7.1 @ 352.8kHz/24bit





2L (Lindberg Lyd) records in spacious acoustic venues; large concert halls, churches and cathedrals. This is actually where we can make the most intimate recordings. The qualities we seek in large rooms are not necessarily a big reverb, but openness due to the absence of close reflecting walls. Making an ambient and beautiful recording is the way of least resistance. Searching the fine edge between direct contact and openness; that's the real challenge! A really good recording should be able to bodily move the listener. This core quality of audio production is made by choosing the right venue for the repertoire, and balancing the image in the placement of microphones and musicians relative to each other in that venue. There is no method available today to reproduce the exact perception of attending a live performance. That leaves us with the art of illusion when it comes to recording music. As recording engineers and producers we need to do exactly the same as any good musician; interpret the music and the composer's intentions and adapt to the media where we perform.

Immersive Sound is a completely new conception of the musical experience. Recorded music is no longer a matter of a fixed one-dimensional setting, but rather of a three-dimensional enveloping situation. Stereo can be described as a flat canvas and surround sound as a field, but 3D immersive sound is a sculpture that you can literally move around and relate to spatially; surrounded by music you can move about in the aural space and choose angles, vantage points and positions.

Morten Lindberg balance engineer

Blu-ray is the first domestic format in history that unites theatre movies and music sound in equally high quality. The musical advantage is the high resolution for audio, and the convenience for the audience as one single player will handle music, films, DVD-collection and your old library of traditional CD. Developed by Munich's msm-studios in co-operation with Lindberg Lyd, the Pure Audio Blu-ray combines the Blu-ray format's vast storage capacity and bandwidth necessary for high resolution sound (up to 192 kHz/24Bit) in surround and stereo with the easy and straight-forward handling of a CD. Pure Audio Blu-ray can be operated in two ways: by on-screen menu navigation or by remote control without a TV screen. Remote control operation is as easy as with a CD: besides the standard transport controls the numeric keys directly access the corresponding track number and the desired audio stream can be selected by the coloured keys on the remote control. For example, press the red button for 5.1 DTS HD Master or yellow for 2.0 LPCM. Pure Audio Blu-ray plays back on every Blu-ray player.

■ 5.1 DTS HDMA 24/192kHz ■ 7.1 DTS HDMA 24/96kHz ■ 2.0 LPCM 24/192kHz

This **Pure Audio Blu-ray** is equipped with **mShuttle** technology - the key to enjoying your music even when away from your Blu-ray player. Connecting your BD player to your home network will enable you to access portable copies of the songs residing on the disc: you may burn your own copy in CD quality or transfer MP3s of your favourite tracks to your mobile player. mShuttle provides a versatile listening experience of Pure Audio Blu-ray: in studio quality FLAC on your home entertainment system, in CD quality in car & kitchen, or as MP3 wherever you are.

1. Make sure that your BD player is connected to your computer network.
2. Insert the Pure Audio Blu-ray Disc into your BD player and press the mShuttle button after the disc is loaded.
3. Open the Internet browser of your computer and type in the IP address of your BD player. You will find this address in the setup menu of your Blu-ray Disc player.
4. Select booklet and audio files to download from the Blu-ray to your computer.



Blu-ray authoring **msm-studios GmbH**
audio encoding **Morten Lindberg** • screen design **Hermann Enkemeier**
authoring **Martin Seer** • project management **Stefan Bock**
Blu-ray producers **Morten Lindberg** and **Stefan Bock**

Recorded at Jar Church, Norway
May 2014 by Lindberg Lyd AS

Recording Producer WOLFGANG PLAGGE
Balance Engineer MORTEN LINDBERG
Recording Technician BEATRICE JOHANNESSEN
Orchestral Stage Manager TROND HERNES

Editing JØRN SIMENSTAD
Mix and Mastering MORTEN LINDBERG

Graphic Design MORTEN LINDBERG
"Symphony in Blue" from NASA's Spitzer Space Telescope
Session Photos MORTEN LINDBERG
Translation RICHARD HUGH PEEL

Financially supported by Arts Council Norway,
Magne Amdahl, Nina Sundbye and Fond for Lyd og Bilde


Executive Producers JØRN SIMENSTAD and MORTEN LINDBERG
Orchestral Chief Executive Manager ROLF LENNART STENSØ



2L is the exclusive and registered trade mark
of Lindberg Lyd AS 20©15 [NOMPP1502010-180] 2L-111-SABD

This recording was made by Lindberg Lyd AS with DPA microphones and HORUS converters to a PYRAMIX workstation. Digital eXtreme Definition is a professional audio format that brings "analogue" qualities in 24 bit at 352.8 kHz sampling rate.

Note on Low Frequency Effect channel: For SACD and FLAC audio files, all six channels (including the Lfe channel) are calibrated for equal playback levels. However, in the audio streams for the Blu-ray the Lfe channel is lowered by -10dB in the mastering process, anticipating a +10dB elevation in cinema-style home theatre playback.



Astrognosis (1991)

- 1 Preludium - Månen 2:07
- 2 Aries - Væren 1:09
- 3 Taurus - Tyren 1:30
- 4 Gemini - Tvillingene 1:43
- 5 Interludium I 1:05
- 6 Cancer - Krepseren 1:32
- 7 Leo - Løven 2:06
- 8 Virgo - Jomfruen 1:48
- 9 Interludium II 0:52
- 10 Libra - Vekten 1:49
- 11 Scorpio - Skorpionen 1:38
- 12 Sagittarius - Skytten 1:39
- 13 Interludium III 0:56
- 14 Capricornus - Steinbukken 1:41
- 15 Aquarius - Vannmannen 1:26
- 16 Pisces - Fiskene 1:33
- 17 Pavane for Månen 3:18

- 18 **Æsops fabler** (2012) 23:32